

SOSIALURIN

Prensmiðjan á Heygsbreyt

tlf. 11820
Tórshavn

Blasstjórn:

Torfinn Smith (Ábyrgd)
Hanna Lisberg

Tað er ikki loyvt at avfotografera lýsingar og myndir úr SOSIAL-
INUM til nýtslu í øðrum bløðum uttan loyvi frá Ábyrgdarblaðstj.

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Framhald frá 1. síðu. (1)

in Brú's skaldskapi; fullur av starvshuga.

Jú, William hevur rætt; Vit hava ikki ráð at bera okkum so at, at hann ikki fær stundir og logir at melta og liva.

mýkja og evna frá sær allar tær mongu gávurnar til okkara hann goymir í sær. Allar gimsteinarnar, vit hóma í løðu hansara.

Vit mega unna honum skap arakorini. Vit, ið liva, krevja

Hervið verður kunngjørt fyri ætt og vinum, at kæra kona mín

ANNA MARGRETHA
DALSGAARD

verður jarðað sunnudagin 15.8. kl. 14 úr Havnar kirkju.

Fyri tey avvarðandi
Clement Dalsgaard

tað, komandi ættir krevja tað.

So mætur er Heðn Brú sum høvundi.

Afrat hesum er hann málmeistarinn mikli. Hin størsti, vit eiga, á sinum høvundaðki.

Vit takka honum fyri skalda verkin. Føroya fólk alt takkar honum.

Tiggu ár eftir kunnu vit sanna, at Heðn Brú ikki hevur svipt hesum vónum og krovum fólksins. Hann hevur í hesum tilfari ríka okkum ríkliga, síðsta størverk hans-

ara, skaldsøgan »Meðan lívið lera« er eitt lið í hesum. Eitt satt størverk, sum vil liva og opna søgu okkara á ein slíkan hátt fyri okkum, sum eingin annar higartil hevur megnað.

Skaldskapur er so mangt. Men skaldskapurin sum Heðn Brú hevur givið okkum er av slíkari stoypu, sum tú ikki finnur líkari. So nógv hann hevur at siga okkum og so væl hann hevur evnað tað hann leggur úr hondum. Vit bera Hans Jacob heilsu á 70 ára degnum. Í mong ár hevur hann sitið í leiðsluni fyri Føroya Javnaðarflokk og verið flokkinum hollur stuðul, heitur talsmaður, hansara mál fyri flokkin er høgt, borið av reinum hugsjónum. Tað hava verið háttislotur, tá hann hevur tikið orðið á samkomum og veitslum, tað hevur ikki bert anga av skaldinum, men av einum stórum menniskja, sum fændi øll at sær, eingin forsmáddur.

Á føðingardegnum er Hans Jacob burturstaddur.

FØROYA

BANKI

banki FØROYA

Frágreiðing frá løgmanni 1971

Í frágreiðing síni Ólav-søkdag segði Atli P. Dam, løgmaður, m.a.:

(Framhald)

Húsabygging

hefur ikki havt tey lagligastu kor. Arbeiðt hevur verið framí móti einum prioriteringsmøguleika upp á 80 pst. og einum eginpeningi upp á 20 pst., men leingi var tað istaðin vanligt, at 80.000 kr. var mesta lænast kundi — tó hava bankarnir ofta gingið longur — nú er hetta markið hækkað.

Á fundi við landstýrið søgdu peningastovrnarnir frá, at roynt var at ganga upp í 100.000 kr. — við sama møguleika til at ganga longur. Húsalánsgrunnurin eigur at fylgja við, og er tí seinru árinu avsett munandi meira á figgarlógina til hansara.

Aftur á komandi figgarlóg mælir landstýrið til at hækka játtanina.

Grunnurin fekk í fjór fyrri fyrsta ferð javnvág millum innkomnar umsóknir og játtaði lán. Við hækkingini av grunnpeninginum og lániheimildunum, hann hevur, kann húsalánsgrunnurin nú eisini læna stórru upphædd til einstaka byggharran. Spurningurin er, um tingið ikki eigur at umhugsu, um húsalánsgrunnurin kann skoyta enn meira uppi í seinna endnum.

Realkreditstovnurin ætlar sær undir figgian av stórru húsa- byggingum, sum samtykt. Á tingi í fjór. Tekniska viðgerðin í samband við útgávu av serligum lánbivovum til hetta endamálið er tó ikki liðug enn. Heldur ikki samráðingarnar um solumøguleikarnar eru liðnar, men vónandi fer her skjótt at renna ein lókur til tóstandi íbúarloysingar.

Samferðsluviðurskiftini

eru stórliga broytt. Stórarbeiði fara fram um alt landið, bæði í havna-, brúgva- og vegabyggingum. Íleggjarnar eru stórar, og vóru óivað ikki greiddar uttan lagalig lán úr íleggjargrunninum — 60 mill. grunninum — hesin figgjar vegabyggingarnar innan høvuðsstrekkini.

Sum frásagt fyrr í ár á tingi verður dentur lagdur á við hesum lánum at fáa framstørvu arbeiðini í veganetinum Tórshavn — Klaksvík og Tórshavn — Vestmanna komandi fyra—fimm árin. Hartil strekkið Hov — Vág og Sanda vág — Hálsin.

Væntandi verður brúgvín um Sundið liðug í figgjarárinum 72/73, og bergholið í Eysturoynni í 74/75.

Umframt arbeiðini, sum figgjar verða við lánnum úr íleggjargrunninum, verða mong onnur utt at gera, t.d. asfaltran um alt landið, breiðkan og regulerar av eldri vegastrekkjum, brúgv um Hvannasund o.s.fr.

Harumframt kemur, at nógv ar vegagerðir til smærri bygdir eru samtyktar á tingi, men peningur er ikki avsettur til teirra. Landstýrið hevur av hesum orsøkum í figgjarlógargruppuni sínum hækkað greinina til samferðsluendamálið munandi og mælt til, at ein serligur konto verður avsett til gerð av vegunum til smáplássini. Av hesi játtan kunnu so nýttast nokur hundrad túsund hvørt árið; tá verða vit at enda — kanska um 10—12 ár — at hava rokkið málinum, at samband er til allar bygdir, sum kunnu fáa tað.

Eitt gott vegasamband kann eisini spara okkum útreiðslur innan lendingar- og havnagerðina.

Strandferðslan er í dag for fyrri at geva nógv betur »service« enn nakrantíð áður. Í fjór komu fleiri fer í nýtslu,

og aftur í ár verður flotin øktur, tíværr varð Sandoyarbáturin ikki liðugur til Ólavssøku sum ætlað, men hann verður latin okkum um mánaðarskiftið august-september. Hetta er tó ikki stór seinkin í mun til hvat vanligt er.

Strandferðslan verður ríkin við undirskoti, men hon er — sum eg segði í fjór — ein av teim skyldum, samfelagið hevur. Siglingina er neyðugt at uppihalda, hóast farma- og flutningsgjöld ikki svara til kostnaðin av rakstrinum. Undirskotið komandi figgjarár er mettt til 2 mill. kr.

Telefonverkið er farið undir eina meginútygging, sum komandi fyra árinu gevur meginpartinum av landinum automattelefón. T.d. kann í heyst ringjast beinleiðis úr Havn til Klaksvíkar uttan biðitið. Tað eru langar leveringstíðir uppá tekniska útgerð innan telefonumráðið, tí krevur útygging og planleggjan langa tíð fram-yvir, men hon er nú lögð í fasta legu, og verður tí ikki so leingi at biða hjá teim, sum í lotuni ikki hava fullfiggjað samband. Eisini hesa bygging figgjar 60 mill. grunnurin fyri størsta partin.

Løjferðslusurningurin og flogvallarspurningurin hava bæði í átt miklan áhuga í fólkinum farna árið. Hin fyrri kanska serliga, tí skifti kom í hjá teim, sum flugvegina reka, seinni mest tí, at nú fyriliggja ymisk úrslit av veðurkanningum, gjøgur eru á Glyvursnesi og við Toftavatn.

Í spurninginum um rakstrin av flugvegini hendi í vár tað, at full semja gjørdist millum allar føroyskar partar — almennar og privatar — um stevnumið. Tað er at mest móguligt av flutninginum av fólki, posti og frakt úr Føroyum og til Føroya skal vera á føroyskum hondum. Út frá hesi samráðing

ar við ríkismyndugleikar, SAS og aðrar. Enn stendur í botni, og enn eru ikki bjóðaðar okkum treytir, sum vit halda hóskar. Men nú vit standa sum ein maður við tingsamtykt aftanfyrri okkum, ber til at vera treiskur, og tá verður eisini vunnid at enda.

Kanningarúrslitini viðvíkjandi flogvøllinum eru lögð fram í dag, og soleiðis kunngjørd tingmonnum. Tíverri hava hesar kanningar ikki havt so góðar umstøður, sum nýskjandi var. Vindmátararnir hava kanska — um enn ikki av dýrastu konstruktión — verið góðir nokk, men mjørkakanningarnar hava ikki verið so nágreiniligar, við tað at móguleikin at mjørki er á kanningarstöðini, meðan klárt er ymsa aðrastaðni, ikki sýnist at vera tikið við.

At hetta verður sagt, er eingin atfinning til teirra, kanningina hava havt um hendi. Tá kanningar skulu gerast, má kostnaðurin av at fara heilt til botns í kanningini altíð samanberast við meirnyttuna, ein fær av hesum, sammett við minni gjølligar kanningar.

Uttan íva, eru tey úrslit, nú fyriliggja, virðismikil í metingini av, hvar flogvøllurin skal leggjast.

Eg havi fyrr sagt á tingi, at hesi úrslit ikki leiða til nakra beinleiðis konklusión, og hetta haldi eg framvegis. T.d. var longu í fyrri kanningini gingið burtur frá einum plássi, sum flotekniðskt er vælegnað, bíligt at útyggja, men hvat innlendis samferðslumøguleika viðvíkti, tá varð mettt at leggja óhøgliga fyrri. Hesin og aðrir móguleikar kunnu kanska ídag takast við.

Tekniðskt besta loysnin, haldi eg, má vega mest, hóast samfelagsokonomisk sjónarmið eisini telja. Sett verður nú nevnd av føroyskum og donskum myndugleikum og feløgum til

at vega øll úrslit, sum fyriliggja. Henni verður sett stutt freist, og síðani mugu føroyingar gera úrskurð.

Flogvøllur verður eingin bygdir, fyrr enn føroyingar endaliga hava sagt hugsan sína, men tá skuldi kunna gingið rettuliga skjótt.

Ferðamannaflutningur eftir sjónum er í afturgongd alla staðni, vit frætta ofta um feløg, sum leggja rutur niður. Tað hevur gingið stríltið at fáa ferðamannasiglingina upp á Føroyar at bera seg, tí er hon í afturgongd. Vit mugu gera okkum greitt, at tann dag, einki er at vinna meir, heldur siglingin uppat, og krav verður reist til hitt almenna um at halda fram. Tingið sleppur kanska skjótt at gera upp støðu sína her.

Kundu vit við einum eitt sindur aktivari turistpolitikk birt undir ferðamannastreymin, vóru kanska enn móguleikar innan skiparakstrin.

Nakað verður gjørt við bygging av gistingarhúsum, vallara heimum og hotellum, og turist streymurin veksur. Men henda útygging má vera í samfjøð við aðra, og spurningurin er eisini, hvussu stórt tal av fremmandum, vit skulu byggja fyrri. Í vælfærdarsamfelagnum er tað »mentalhygiejnisk« av týðningi, at føroyingar sjálvir sleppa at ferðast í Føroyum.

Undirgrundin

undir Føroium og føroyskum havøki hevur fingið áhuga hjá teimum, sum fáast við olju-